

ΕΚΠΟΜΠΗ: - Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ " Η ΛΙΝΑ ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟ-
ΡΗΜΑ ΤΗΣ "ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ"

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: - ΤΕΤΑΡΤΗ, 29/4/70

ΩΡΑ: - 4.30 μ.μ.

(8 αντίγραφα)

Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Η ΛΙΝΑ ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ
"ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ"

(ΤΗΣ ΕΛΛΗΣ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ)

~ ΤΑΙΝΙΑ -

(^ο Αρχίζει: ^ο Ανοίγει την βαλίτσα...ο

Τελειώνει:...ο νά κινηται. ^ο Αρχίζει το ταξίδι.

"Έτσι αρχίζει το μυθιστόρημα της "Τό Ταξίδι" ή Λίνα Σο-
λομωνίδου. Αυτό είναι το δεύτερο βιβλίο της Λεμεσιανής συγγρα-
φίας, γιατί πολλοί θά την γνώρισαν με το "Ένθάδε Κεΐται".

- ΤΑΙΝΙΑ -

(Θέμα πρώτου βιβλίου, θέμα δεύτερου, ήρωες
Κύπριοι)

"Ένα πλοίο κάνει καλοκαιρινή κρουαζιέρα σε μιὰ θάλασσα
πού δεν μπορεί νά'ναι άλλη από την δική μας, την Μεσόγειο με
άνθρώπους που τους ξέρουμε καλά, που τους βλέπουμε κάθε μέρα,
πού θά μπορούσε νά'ταν ο Άντρέας, ή Βασιλική ή Γιώργος, μά πού
δεν είναι παρ'ότι ο Α, ή Β, ή Γ, μέσα στο μυθιστόρημα, καί πού
σε προέκταση είναι ο καθένας από μ'ας. Το πλοίο, το ταξίδι, πού
καθένας από τους ήρωες του βιβλίου τό βλέπει σαν μιὰ διέξοδο στο
δικό του άτομικό πρόβλημα ή δράμα, γίνεται στα μαστορικά χέρια
της συγγραφέας μιὰ παγίδα, όπου τους κρατά όλους δεμένους κάτω
από τό έξονυχιστικό της βλέμμα, κάτω από τό νυστέρι της παρατή-
ρησης, της ψυχολογικής μελέτης, της έρευνας, πού θέλει όλα νά
τά βρει, όλα νά τά απογυμνώσει. Καί πού τ' απογυμνώνει μέσα στις
δύο μέρες του ταξιδιού.

... Σας διαβάζω, αγαπητές ακροάτριες ένα απόσπασμα:

./.

Ένα! Δύο! Τρία! Αρχίζει ή μασκαράτα! Ο καθένας θα διαλέξη αυτό που του πηγαίνει... Η Β. εφαρμόζει μιιά κελάρια μαργαρίτα στα μαλλιά της. Η σινιόρα Τ. περνάει μιιά άσημιιά τιάρια. Ο Κ. ξεχωρίζει ένα μαύρο τρικαντό, ίσα που του έρχεται στο κεφάλι του, αν τό φορέση έτσι θα μοιάζη με ναύαρχο, αν τό βάλη διαφορετικά θάσαι σαν τόν Ναπολέοντα... Ο Μ. παίρνει στην τύχη ένα μυτερό σκούφο πιερόττου....

Ο Ε. διστάζει... Δέν κατάφερε νά βρή τίποτε που νά του ταιριάζη... Τό μαύρο τρικαντό που ήθελε νά φορέση τόν έχει προλάβει ο Κ. Ο δίσκος με τά καπέλλα βρίσκεται άκουμπισμένος στο τραπεζάκι, ψάχνει ο ίδιος, ψάχνει και τό γκαρσόνι... Η Β. σκύβει, παίρνει τή γούνα από τήν καρέκλα, τήν τυλίγει γύρω στο κεφάλι του, ξεσπάει σε γέλια....

- Αυτή σου ταιριάζει!

Ο Ε. κάνει μιιά άπότομη κίνηση, τινάζει τό κεφάλι του, ή γούνα σαρμάζεται στο πάτωμα, βιάζεται νά τή σηκώση, τήν τοποθετεί με προσοχή ξανά στην καρέκλα....

Τό γκαρσόνι άπλώνει τό πηλίκιο με τά χρυσαφιιά σειρήτια.

- Μήπως αυτό, σινιόρ;

Ο Ε. όρθώνει τήν πλάτη του, ναι, αυτό μάλιστα....

Ο μουσικός στο μικρόφωνο καλεΐς τίς κυρίες και δεσποινίδες νά σχηματίσουν κύκλο στην πίστα, μόλις σταματήσει ή μουσική θα χορέψουν με τόν καβαλλιέρο που θα τύχη άπέναντί τους....

~~Ο μουσικός στο μικρόφωνο καλεΐς τίς κυρίες και δεσποινίδες νά σχηματίσουν κύκλο στην πίστα, μόλις σταματήσει ή μουσική θα χορέψουν με τόν καβαλλιέρο που θα τύχη άπέναντί τους....~~

- Άβάντι, σινιόρε έ σινιόρινε....

Οί γριές αρχίζουν τό χαρτοπόλεμο, πετάνε σερπαντίνες στα ζευγάρια της πίστας. Μιιά μπάλα βρίσκει τόν Κ. στο σαγόνι, γυρνάει τό κεφάλι του, από τό πλαϊνό τραπεζάκι έχουνε βάλει στόχο τό μαύρο τρικαντό, οί νεαροί ξεκουφαίνουν με τίς χάρτινες σφουριχτρες που ξετυλίγονται σε φίδια, ή αΐθουσα πήρε όψη άποκριάτικη.... Ο Κ. παρατηρεί τή γαλάζια μπαλίτσα που κολυμπάει στο ποτήρι του,

βουτάει τις άκρρες των δαχτύλων του, αφήνει τη βρεγμένη μπάλα στο τασάκι, ή πλοΐραχος κάνει νδημα στο γκαρσόνι να πλησιάση.

- Να σάς φέρη άλλο ούζοκι.....

- Ευχαριστώ!... - ΤΑΙΝΙΑ -

² Αρχικά ~~Χαμάταν~~ Χαμάταν, πότε πρωτόγραψε)

Τό επάγγελμα της Λένας Σολομωνίδου είναι γιατρός, αναισθησιολόγος.

- ΤΑΙΝΙΑ -

(Ή Ιατρική παΐρα βοήθησε στη συγγραφή, μυθιστόρημα έμπνευσμένο από την Ιατρική, τι έτοιμάζει τώρα).

Λ.Μ.

=====

Τί λέτε αγαπητές φίλες, αν ρίξουμε ακόμη μια ματιά στο βιβλίο της Λίνας Σολομωνίδου. Έτσι στην τύχη. Στην σελίδα 56 ας ποῦμε.

Ἡ Β. κοιτᾷ τὴν χωριάτισσα πού βρίσκεται γαντζωμένη στο μπράτσο της, καί θέλει νά γελάσει, νά τραγουδήσῃ ἢ παρ νοῖα τῆς γριᾶς, τῆς ξυπνᾷ μιά διακιολογητῆ αἰσιοδοξία, γιομίζει τὸ κενό πού κουβαλάει μέσα της, νά κι' ἄλλες φορές τὸ χαμόγελο κάποιου περαστικοῦ, μιά ἀπλή καλημέρα, τὸ γέλιο ἑνὸς παιδιοῦ, κι' ἀπότομα ὅλα ἀλλάζουν ἢ δυσφορία πού τὴν πνίγει, ἢ ἀποθάρρυνση / σβήνουν ξαναβρίσκει τὴν ξεγνοιασιά, τὴν γαλήνη... Αὐτὸ πού δέν κατάφεραν ἄξενοι πού βρίσκονται κοντὰ της, αὐτοὶ πού ἀγαπᾷ, πού χρειάζεται ~~νὰ~~ τὴν ἀγάπη τους, τὸ πετυχαίνουν πρόσωπα ἀγνωστα, πού δέν ἔχουν καμμιά θέση στή σκόψη της, στήν ζωὴ της. ||

“Τ'ὸ ταξίδι” τῆς Λίνας Σολομωνίδου, εἶναι ἕνα βιβλίο πού ἀξίζει νά διαβαστῆ, ἀπὸ ἑμᾶς τίς γυναῖκες περισσότερο. Καί γιὰ τὸν σπαστό, προσεγμένο λόγο του, καί γιὰ τὸν προβληματισμό του, καί γιὰ τὴν ἀλήθεια του. Οἱ ἥρωες της εἶναι ὅλοι σημερινοὶ ἄνθρωποι, μὲ τίς ἀδυναμίες καί τὰ λάθη τους, ἀλλὰ καί μὲ τὰ δράματα καί τὴν μοναξιά τους. Δέν ἔπάρχουν στο μυσιστόρημα πρῶταγωνιστοὶ καί κομπάρσοι. Δέν ἔπάρχουν καλοὶ καί κακοί. Ἐπ'ὶργουν μόνο ἄνθρωποι, πού τίς περισσότερες φορές εἶναι ἀξιολύπητοι καί πού ἡ συγγραφέας τοὺς ἀντικρύζει μὲ ἀμετρη συμπάθεια καί ολίσπη. Χωρὶς ὅμως νά ἐπειβαίνει, γιατί νοιώθει πὺς δέν ἔχει ^{τὸ} δικαίωμα. Μόνο πού, ὅπως εἴπαμε καί στήν ἀρχή, τοὺς ἀπογυμνώνει, ἀφήνοντας μας νά μελετήσουμε ἀνά νόχλητοι ὅλες τίς ἀνατομικὲς τους λεπτομέρειες. Καί νά ξεχωρίσουμε ἴσως κάπου, σὲ κάποιο σημεῖο, κάτι ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μας.....